



نظر دو مرجع درباره دختر 3 ساله امام حسین(ع)

آیات عظام مکارم شیرازی و نوری همدانی نظر خود را در خصوص وجود مضجع شریف دختر سه ساله حضرت ابا عبدالله الحسین(ع) اعلام کرده‌اند.

نظر ده مرجع درباره دختر 3 ساله امام حسین(ع)

آیات عظام مکارم شیرازی و نوری همدانی نظر خود را در خصوص وجود مضجع شریف دختر سه ساله حضرت ابا عبدالله الحسین(ع) اعلام کرده‌اند.

به گزارش حوزه نیوز، پنجم صفر سالروز شهادت ریحانه امام حسین(ع) حضرت رقیه(س) است که سندی بر مظلومیت خاندان پیامبر(ص) می‌باشد، عده‌ای از ارادتمندان به ساحت قدسی اهل بیت(ع) در پاسخ به شبهه‌ای که در برخی محافل مطرح شده نظر دو تن از مراجع عظام تقلید شیعه در این خصوص را با طرح 4 سؤال جویا شده‌اند.

1- صحت وجود دختری با مشخصاتی که ارباب مقاتل در مورد کیفیت شهادت آن بزرگوار نقل کرده‌اند (در خرابه شام) چیست؟

2- صحت انتساب چنین دختری به امام حسین(ع) چگونه می‌باشد؟

3- صحت انتساب حرم موجود در نزدیک دمشق به دختری به نام حضرت رقیه(س) چگونه است؟

4- با توجه به موارد گفته شده و پاسخ‌های حضرت عالی انجام نذر و ادای آن دارای چه حکمی است؟

متن کامل نظرات این دو مرجع تقلید تقدیم می‌گردد

پاسخ آیت‌الله العظمی مکارم شیرازی

بسمه تعالی

شکی نیست که دختر کوچکی از امام حسین(ع) در شام از دنیا رفت و در آنجا دفن شد و حرم فعلی منسوب به همان دختر است، اما این که نام آن دختر رقیه بوده یا نام دیگری داشته در بین دانشمندان اسلامی اختلاف نظر وجود دارد هر چند معروف این است که نامش رقیه است.

همیشه موفق باشید.

پاسخ آیت‌الله العظمی نوری همدانی

بسمه تعالی

در کتاب‌هایی چون کامل بهائی و نفس‌المهموم و کتاب‌های معتبر دیگر دختر خردسالی که برخی نام او را رقیه نامیده‌اند و در شام به شهادت می‌رسد، برای امام حسین(ع) ذکر کرده‌اند و اگر کسی برای آن حضرت نذر کند، باید آن را ادا نماید و مضجع موجود در دمشق متعلق به آن حضرت است.

تاریخ نیز می‌گوید:

حضرت سیدالشهدا(ع) دختری به نام رقیه داشتند که در سن سه سالگی در خرابه شام به شهادت رسید(منتخب‌التواریخ ص299) مادر حضرت رقیه مطابق اکثر نقل ها «ام اسحاق» نام دارد که فضایل و مناقب بسیاری را برای آن بانو بر می‌شمارند. (ترجمه ارشاد ج2 ص197)

حضرت رقیه در ماه شعبان چشم به جهان گشود، سن مبارک آن حضرت هنگام شهادت سه سال بود.

عبدالوهاب بن احمد شامفی مصری مشهور به شعرانی (م 973 ق) در کتاب المنن باب دهم نقل می‌کند، نزدیک مسجد جامع دمشق بقعه و مرقدی وجود دارد که به مرقد حضرت رقیه(س)، دختر امام حسین(ع) معروف است و بر روی سنگی واقع در درگاه آن مرقد نوشته شده است «این خانه، مکانی است که به ورود آل پیامبر(ص) و دختر امام حسین(ع) حضرت رقیه شرافت یافته است.

مورخ خبیر عمادالدین حسن بن علی بن محمد طبری، هم عصر خواجه نصیرالدین طوسی در کتاب کامل بهایی می‌نویسد دخترک سه چهار ساله‌ای که خاندان امام حسین(ع) در خرابه شام شب هنگام، خواب پدر را دید و بهانه پدر نمود به یزید گفت: سر پدر را برایش ببرند، سر مقدس را آورده و در کنار دختر قرار دادند، آن دختر از غم پدر فریادی برآورد و جان داد.

نام حضرت رقیه علاوه بر کتب مشهوری چون لهوف و... در قصیده سوزناک سیف بن عمیره، صحابی بزرگ امام صادق(ع) آمده و علمای بزرگی همچون شیخ طوسی، نجاشی، علامه حلی و... به آن تصریح کرده‌اند از (ستاره درخشان شام)

بخشی از صحبت‌های حضرت رقیه(س) با سر پدر

یا ابتاه من‌الذی خضبک بدمائک (پدر چه کسی محاسنت را با خونت خضاب کرد)

یا ابتاه من‌الذی قطع وریدک (چه کسی رگ گردنت را برید)

یا ابتاه لیتنی لک الفدا (ای پدر کاش من قربانت می‌شدم)

یا ابتاه لیتنی توسدت التراب و لا اری شیبک مخضباً بدما (ای پدر کاش خاک مرا در آغوش می‌کشید تا محاسنت را به خون رنگی نمی‌دیدم (معالی‌السبطی).

* غسل و دفن حضرت رقیه

هنگامی که زن غسله بدن حضرت رقیه را غسل می‌داد، ناگاه دست از غسل کشید و گفت: سرپرست این اسیران کیست؟ زینب(س) فرمود چه می‌خواهی زن غسله گفت: چرا بدن این طفل کبود است، آیا به بیماری مبتلا بوده است؟ حضرت در پاسخ فرمودند: ای زن او بیمار نبود، این کبودها آثار تازیانه و ضربه‌های دشمن است (الوقایع و الحوادث ج 5 ص 81)